

For *de øvrige danske værfter* er forholdene undersøgt på samme måde. Fraværsprocenterne varierer lidt, men sammenlagt vil efter et forsigtigt skøn en gennemførelse af loven om ændrede sygedagpenge medføre en

årlig merudgift for de danske værfter på 30-35 mill. kr.

Dette er under forudsætning af, at der ikke sker en større forhøjelse af sygefraværet end ovenfor angivet, hvilket er i underkanten af, hvad erfaringer hidtil har vist.

Lovforslaget rammer i særlig grad de virksomheder, der procentvis har en høj lønandel i produktionsomkostningerne, og hertil hører spec. værfterne.

Blandt de danske værfter har i 1971 næsten alle haft underskud, og kun to værfter (et mindre og et middelstort) har delvis kunnet dække forrentning og afdrag af produktionsanlæggene.

Når indtjeningsmulighederne på værfterne er blevet ødelagt, skyldes det så godt som udelukkende de omkostningsstigninger, værfterne har måttet arbejde under i de sidste år, og helt specielt exceptionelle lønstigninger, som der i værfternes fastpriskontrakter ikke kan fås dækning for.

En gennemførelse af loven om ændrede sygedagpenge kan være det forhold, der bevirker, at flere værfter ikke alene må overveje lukning, men simpelthen ikke har anden udvej.

Derfor bør

1. Lovforslagets behandling (vedtagelse) udsættes, således at fuldstændige oplysninger om dets virkninger på realistisk basis kan indhentes.
2. Derefter bør bestemmelsen vedrørende karensdagenes bortfald under alle omstændigheder udelades.
3. Under alle omstændigheder må den belastningsperiode, som arbejdsgiverne skal honorere, indskrænkes fra de første 5 uger til de første 2 a 3 ugers sygdomsperiode.

Det skal stærkt understreges, at enhver ny byrde, der pålægges industrien, der i forvejen viser en alt for ringe indtjening, kan være den dråbe, der får bægeret til at flyde over — d. v. s. virksomheden ser ikke længere mulighed for at fortsætte på et realistisk grundlag.